

Muziek is helemaal niet zo makkelijk, maar wel erg leuk

Paul van der Kooij

LD 18-5-19

Oegstgeest ■ Er zijn mensen die denken dat muziek een makkelijk vak is. „In de onderbouw is dat ook zo”, meldt Bart na zijn muziekexamen havo op het Rijnlants Lyceum Oegstgeest. „Je moet er wel noren leren. Maar als je het niet goed doet, wordt daar niet streng op gecontroleerd.”

„In de bovenbouw gebeurt dat wel. Ook krtijg je er de hele muziekgeschiedenis bij” Bart, opgegroeid met een piano, wist al het nodige. Niels, die net gitaar was gaan spelen, moest een pittige inhaalrace inzetten. De manier waarop dat gebeurde, maakt hem nog altijd lyrisch. „De leraar had al snel door dat ik qua theorie en praktisch nog niet op juiste niveau zat en hielp me de theorie uit te pluizen. Ook gaf hij oefeningen mee die ik thuis kon spelen.”

Daar komt bij dat een muziekklas je maar al te graag 'mee-neemt'. „Want je moet ook samen

nummers kunnen spelen. Vanaf het begin ben je al aan het voorbereiden voor het eindconcert, dat net zo zwaar telt als je eindexamen”, licht Bart toe.

Ze hadden het concert, waarin ze individueel en met de groep moesten spelen, enkele vrijdaggen geleden op school. En het tweehonderd man sterke publiek was behoorlijk enthousiast. „Dat telt ook mee”, legt Niels, de enige gitarist in het gezelschap, uit. Niet voor niets liet hij zich verleiden tot 'trucs'. Gitaar in de nek, armen in de lucht, het lange, losse haar heftig maar toch ritmisch omhoog en omlaag.

Leven

„Al is hij ook gewoon goed”, weet Bart, een van de drie pianisten van de groep. Is muziek voor hem een hobby, voor Niels is het zijn leven geworden. En het mooie van de muziekles is dat hij het in de breedste zin voortbij heeft horen komen. Van het middelleeuwse kerkezing waarmee alles begon

via de klassieke componisten, jazz en blues tot de populaire muziek van nu. Niels: „En welke andere leerling leerde nu Nederlands met Sjostakovitsj op de koptelefoon?”

Van nature houdt hij van harde muziek met scheurende gitaren. Maar tijdens muziekles is hij wel gaan inzien dat dat vaak wat oppervlaktig is. En op het conservatorium wil hij verder de diepte in. Misschien schrijft hij dan wel een nieuwe Bohemian Rhapsody.

Ook het (luister)examen deze vrijdag was breed. Kerkezing hoefden ze ditmaal niet te ontleiden. Wel dienden ze Chinese muziek in een toonladder te zetten, instrumenten en motieven te herkennen in een klassiek stuk, akkoorden in een popnummer en nog zo wat. Al met al was het minder makkelijk dan het examen dat vorige week even online gescand bij het eindconcert: voor de individuele nummers kregen ze allebei een tien, voor het groepsgeedeelte een keurige 7,7.

Bart achter de piano en Niels op de gitaar.

Foto LD